

Corts. Anuari de Dret Parlamentari

Normes de presentació d'originals

1. Introducció

Les normes de presentació d'originals tenen com a finalitat aconseguir la major homogeneïtat, coherència i correcció ortotipogràfica possible en *Corts. Anuari de Dret Parlamentari*. Estan pensades igualment per a facilitar la composició dels textos i evitar pèrdues d'informació o de formats tant en el procés d'edició com en el de correcció de proves. Us agraïm la col·laboració en aquests aspectes per a una major qualitat d'aquesta publicació.

2. Suport i presentació del text

- L'article ha d'estar redactat en valencià o castellà.
- L'article ha d'anar precedit d'un sumari.
- L'article pot estructurar-se en epígrafs de primer nivell (nombres romans), segon nivell (nombres aràbics) i tercer nivell (lletres minúscules). El sumari ha de contenir únicament els epígrafs de primer i segon nivell.
- L'arxiu s'ha de lliurar en Word (o similar).
- Família de lletra general: Times New Roman, cos 12.
- Text justificat només a l'esquerra.
- Interlineat 1,5.
- No s'han d'aplicar entrades ni tabuladors per a indicar l'inici de paràgraf.
- Entre paràgrafs no s'ha de fer un doble retorn.
- Tant per als incisos com per a les vinyetes cal fer servir els guions llargs. (Combinació de tecles per a PC: Alt + 0151. Combinació de tecles per a Mac: option + majúscula+-).

3. Resum i paraules clau

- L'article ha d'anar acompanyat d'un resum redactat en la llengua de l'article i en anglès. Cadascuna de les versions lingüístiques del resum ha de tenir una extensió màxima de 200 paraules.
- El resum s'ha de completar amb una sèrie de paraules clau (de quatre a set), en la llengua de l'article i en anglès.

4. Estils de lletra

- L'estil general per a tot el text ha de ser la lletra rodona.
- Les lletres versals o majúscules s'han d'emprar d'acord amb la normativa lingüística i només en els casos estrictament necessaris.
- La lletra cursiva s'empra per a marcar una paraula o una expressió en una llengua diferent de la llengua de redacció o si es vol remarcar alguna paraula o expressió amb un significat especial. Així mateix, els títols dels llibres i les publicacions periòdiques (diaris, revistes...) s'escriuen en cursiva. No s'escriuen en cursiva les citacions, independentment de la llengua en què s'incorporen.
- La lletra negreta s'ha d'emprar exclusivament per a identificar els títols dels diferents epígrafs de l'article.
- No s'han de fer servir els subratllats.

5. Abreviacions i sigles

- Cal evitar l'ús d'abreviacions i sigles, tret que tinguen un ús molt estès i siguen àmpliament conegudes.
- Mai no han d'aparèixer en títols ni epígrafs.
- Es poden emprar quan una expressió apareix de manera reiterada en un article. En aquest cas, la primera vegada que apareguen en el text van darrere de l'expressió completa entre parèntesis. Exemple: Llei del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP).

6. Notes a peu de pàgina

- S'han de reservar les notes a peu de pàgina per a aclariments, comentaris o ampliacions del text de l'article.
- No s'han d'emprar per a referències bibliogràfiques.
- Família de lletra: Times New Roman, cos 10.
- Text justificat només a l'esquerra.
- Interlineat senzill.
- La crida de les notes en el cos del text, en nombres aràbics, va en lletra volada. Si coincideix amb signes de puntuació, va darrere del signe. Exemple: [...] del procediment.¹
- El nombre de la nota a peu de pàgina va en rodona i se separa amb un espai i sense cap signe de puntuació del cos de la nota.

7. Citacions

- Les citacions de textos s'han d'incorporar al cos del discurs principal en rodona, independentment de la llengua en què estiguen redactades, entre cometes angulars (« »). (Combinació de tecles per a PC: Alt + 174, per a obrir, i Alt + 175, per a tancar. Combinació de tecles per a MAC: Majúscula + option + ´, per a obrir, i Majúscula + option + ç, per a tancar).
- Quan calga, les cometes s'han d'emprar d'acord amb la gradació següent: «"'"».
- Quan les citacions siguen extenses (més de tres línies, aproximadament), s'han d'incorporar, sense cometes ni cursiva, en paràgraf a part, amb el marge més entrat que el text principal, en Times New Roman, cos 10, justificat només a l'esquerra i amb interlineat senzill.
- Citació de jurisprudència: Abreviatura de Sentència (S) seguida de l'abreviatura que indica el tribunal corresponent (sense punts) número/any, de dia de mes, seguida del fonament jurídic (FJ) o dels fonaments jurídics (FFJJ). Exemple: STC 81/2002, d'11 d'abril, FFJJ 5 i 6.

- Si s'omet part del text de la citació, s'ha d'assenyalar amb punts d'elisió entre claudàtors: [...]. Mai no s'han d'incorporar els punts d'elisió al principi o al final de la citació.
- S'ha d'escriure entre claudàtors qualsevol incís de la persona que cita.

8. Referències bibliogràfiques internes abreujades

- Les referències bibliogràfiques s'han d'incloure dins el cos de l'article i no en nota a peu de pàgina. Com a norma general, les citacions textuais han d'anar precedides de la referència bibliogràfica abreujada (cognom o cognoms de l'autor o l'autora o els autors o les autores en rodona any, pàgines), atès que les dades completes s'han d'incloure en la bibliografia. Exemple: (Arnau 2019, 15-40).
- Si l'autor o l'autora o els autors o les autores han estat esmentats en la redacció de la frase només van entre parèntesis l'any i les pàgines, separats per una coma i un espai. Exemple: (2019, 15-40).
- Quan la referència abaste tota una obra completa, no se n'han d'explicitar les pàgines.
- En les referències de més de quatre persones s'ha d'incloure el cognom o els cognoms de la primera persona i l'expressió *et al.* (en cursiva).
- En el cas de citacions provinents de més d'una pàgina, s'ha de posar un guió entre ambdues xifres si van seguides o comes en el cas contrari.
- Si l'obra té més d'un volum, aquest ha de constar amb xifres aràbigues (cognom o cognoms de l'autor o autora o autors o autores en rodona any, nombre del volum: pàgines). Exemple: (Martí Miró 2015, 4: 386-429).
- Si un mateix autor o autora o autors o autores tenen més d'una publicació en un mateix any, s'indica amb una lletra, seguint l'ordre alfabètic, a continuació de l'any, en minúscula, rodona i sense separació. El mateix criteri s'ha de fer servir en la bibliografia. Exemple: (Soler 2010b, 86).
- Pel fet d'emprar aquest sistema de referències abreujades, es prescindeix de les abreviacions llatines *loc. cit.*, *op. cit.*, *ibid.*...

9. Bibliografia

- La bibliografia s'ha de presentar al final de l'article, ordenada alfabèticament pel cognom o els cognoms de l'autor o l'autora, seguit del nom. S'ha de desplegar el nom de pila dels autors o les autores de forma completa i, per tant, no s'han d'emprar les inicials.
- Les referències bibliogràfiques només han de contenir les citacions fetes en l'article i no bibliografia complementària.
- Si una publicació té més d'un autor o autora, se separen mitjançant comes, tret del penúltim i l'últim que se separen amb conjunció (sense coma). En aquest cas, només el primer autor o autora s'inclou d'acord amb l'ordre cognom o cognoms, nom; tots els altres s'inclouen d'acord amb l'ordre nom, cognom o cognoms.
- Els llibres o les monografies se citen d'acord amb la informació i les especificacions següents: cognom o cognoms, nom (any): *Títol del llibre*, lloc d'edició, editorial.
- Les parts d'un llibre, una miscel·lània o una compilació se citen d'acord amb la informació i les especificacions següents: cognom o cognoms, nom (any): «Títol de la part del llibre», *Títol del llibre*, lloc d'edició, editorial, pàgina inicial-pàgina final.
- Les parts d'un llibre o els articles en una publicació sota la cura d'un altre autor o autora o autors o autores se citen d'acord amb la informació i les especificacions següents: cognom o cognoms, nom (any): «Títol de la part del llibre o títol de l'article», en cognom o cognoms, nom de l'editor o els editors de l'aplec (ed. o eds.): *Títol del llibre*, lloc d'edició, editorial, pàgina inicial-pàgina final.
- Els articles en una publicació periòdica se citen d'acord amb la informació i les especificacions següents: cognom o cognoms, nom (any): «Títol de l'article», *Títol de la Publicació*, número de la publicació, pàgina inicial-pàgina final.
- Les coedicions s'indiquen amb una barra separadora (/).
- Quan s'utilitze una edició que no siga la primera i la data d'aquesta siga rellevant, s'indica entre claudàtors darrere de la data de l'edició emprada: (data de l'edició emprada [1^a. ed. data de la primera edició]).

- En el cas que es consignen obres d'un mateix autor o autora o autors o autores, a partir de la segona obra se substitueix aquesta dada per una ratlla (—), seguida per l'any d'edició entre parèntesis i la resta d'informació bibliogràfica.
- Les obres d'un mateix autor o autora o autors o autores i any s'ordenen afegint una lletra a la data, en minúscula, rodona i sense separació.
- Si l'autoria s'adjudica a una institució, s'hi aplica el mateix tractament que si es tracta d'un autor o autora.
- Quan la referència té un DOI o una URL, cal indicar-ho. Els DOI poden localitzar-se en <http://www.crossref.org/guestquery>. En el cas de les URL, cal consignar la data de consulta entre claudàtors de la manera següent: [Consulta: dd.mm.any].
- El topònim del lloc de l'edició ha d'anar en la llengua de redacció de l'obra en què s'inscriu la referència bibliogràfica.
- En el nom de la casa editorial s'ometen les paraules *editorial*, *edicions* o altres de semblants, tret que aquestes siguin estrictament necessàries per claredat o tradició.